



רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

2 בפברואר 2016

1012

כ"ג בשבט התשע"ו

עמוד

468 הצעת חוק כלי הירייה (תיקון מס' 18), התשע"ו-2016

הצעת חוק כלי הירייה (תיקון מס' 18) (כלי ירייה המשמשים לשירותי שמירה), התשע"ו-2016

תיקון סעיף 110

1. בחוק כלי הירייה, התש"ט-1949¹, בסעיף 110 ג –

- (1) בסעיף קטן (ב), במקום "לאזור שבו הוא מועסק" יבוא "למקום ולפרק הזמן שבהם מתבצעת השמירה";
- (2) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) על אף האמור בסעיף זה, הרשות המוסמכת רשאית לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1) נשיאה והחזקה של כלי ירייה שניתן עליו הרישיון המיוחד, בידי מועסקים בשירותי שמירה, כולם או חלקם, גם שלא במקום או בפרק הזמן שבהם מתבצעת השמירה, באחד או יותר מאלה:

(א) מטעמים של שמירה על שלום הציבור וביטחוננו, לתקופה שתקבע;

ד ב ר י ה ס ב ר

בנוסף, מוצע להסמיך את הרשות המוסמכת לקבוע הוראות לעניין נשיאה והחזקה של כלי ירייה בידי שומרים, שלא בעת ביצוע השמירה בפועל ומחוץ למקום שבו מבוצעת השמירה מטעמים של שמירה על שלום הציבור וביטחוננו. כך למשל, במצב ביטחוני במדינה שבו עשויים השומרים להיות סיוע לכוחות הביטחון בהתמודדות עם פעילות חבלנית עוינת. בעניין זה מוצע לקבוע כי ההוראות יהיו תחומות בזמן, אשר בסופו תוכל הרשות המוסמכת לבחון מחדש את הצורך בהוראות כאמור.

כמו כן, מוצע לקבוע כי הרשות המוסמכת תהיה מוסמכת לקבוע הוראות כאמור בנוסחה שבהן השארת כלי הירייה במקום שבו מתבצעת השמירה עלולה, לדעתה לגרום סכנה לשומר, לאדם אחר או לציבור או מטעמים אחרים שתפרט. כך למשל כאשר הותרת כלי הירייה באתר שבו מתבצעת השמירה, או הובלתו למקום אחסנה אחר אינן ישימות או עלולות לגרום לסכנה.

מוצע גם לקבוע כי הרשות המוסמכת תהיה רשאית לקבוע הוראות לעניין נטילת כלי הירייה לצורך ביצוע השמירה ממחסן הנשק של ארגון שירותי השמירה שבו מאוחסנים דרך קבע כלי הירייה שעליהם ניתן הרישיון המיוחד, והחזרתו לאותו מקום.

יצוין, כי מאז שנקבעו בחוק ההגבלות הקיימות בו בעניין זה, נכנס לתוקפו חוק כלי הירייה (תיקון מס' 17), התשע"ד-2014, אשר לפיו הוחמרה, בין השאר, בדיקת כשירותם של שומרים הנושאים כלי ירייה, וכעת אין השומר רשאי לשאת כלי ירייה כאמור אלא לאחר שקיבל אישור מאת פסיכולוג בדבר כשירותו הנפשית לכך.

סעיף 1 חוק כלי הירייה, התש"ט-1949 (להלן – החוק), קובע בסעיף 110 שבו כי המחזיקים בכלי ירייה מכוח היותם מועסקים בשירותי שמירה (להלן – שומרים), רשאים לשאת את כלי הירייה רק במסגרת עיסוקם ותוך הגבלה לאזור שבו הם מועסקים.

בהתאם להוראה זו ובהנחיית השר לביטחון הפנים (להלן – השר) קבעה הרשות המוסמכת לפי סעיף 110(2) לחוק (להלן – הרשות המוסמכת), בחודש יולי 2013, הוראות בדבר השארת כלי הירייה של השומרים במקום העיסוק.

ואולם בחודש נובמבר 2014, עקב החמרה במצב הביטחוני בישראל ובהנחיית השר, קבעה הרשות המוסמכת הוראת שעה המתירה לשומרים לשאת ולהחזיק בכלי הירייה גם שלא במסגרת עיסוקם ובאזור ההעסקה כאמור, בכפוף לשימוש בתותב ולאחסנת כלי הירייה בכספת ביתית. הוראת השעה נקבעה מתוך הנחה כי נשיאת כלי ירייה בידי שומרים מיומנים, גם מעבר לשעות העבודה, עשויה לתרום להתמודדות עם פעילות חבלנית עוינת, לסייע בכך לכוחות הביטחון, ולהרחיב את תרומתו של השומר לציבור. הוראת שעה זו הוארכה מעת לעת ולאחרונה עד יום כ' באדר א' התשע"ו (29 בפברואר 2016).

לנוכח קביעת הוראת השעה האמורה, הועלו ספקות באשר להתאמה בינה לבין הוראות החוק, מוצע להסדיר עניין זה במפורש, ולהסיר ספק בפרשנות החוק בנושא.

מוצע לקבוע, כי נוסף על החובה ולפיה כלי הירייה יינתן לשומרים במסגרת עיסוקם בלבד, ייקבע במפורש כי נשיאת כלי הירייה בידי השומרים תוגבל למקום ולפרק הזמן שבהם מתבצעת השמירה.

¹ ס"ח התש"ט, עמ' 143; התשע"ד, עמ' 642.

(ב) בנסיבות שבהן השארת כלי הירייה במקום שבו מתבצעת השמירה עלולה, לדעת הרשות המוסמכת, לגרום סכנה לשומר, לאדם אחר או לציבור;

(ג) מטעמים מיוחדים אחרים שתפרט;

(2) נטילת כלי הירייה לצורך ביצוע השמירה מהמקום שבו מאוחסנים דרך קבע כלי הירייה שעליהם ניתן הרישיון המיוחד והחזרתו לאותו מקום.

